

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa **P. G.**, bytom H., P., zastúpeného JUDr. Jánom Vaškom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Podjavorinskej 3, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava **o úrazovú rentu**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. januára 2011, č. k. 12Sd/85/2010 - 41, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 20. januára 2011, č. k. 12Sd/85/2010 - 41, **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo BA-40389/2010 z 9. marca 2010 **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Jána Vaška náhradu trov konania v sume **424,27 €** do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 20. januára 2011, č. k. 12Sd/85/2010 - 41, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo BA-40389/2010 z 9. marca 2010, ktorým rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), pretože v dôsledku pracovného

úrazu, ktorý utrpel dňa 5. septembra 2003 nemá viac ako 40 %-ný pokles pracovnej schopnosti, pokles jeho pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu je v rozsahu 30 %. Krajský súd si osvojil závery posudkových lekárov, že pri pracovnom úraze – pošmyknutí došlo k poškodeniu vnútorného menisku ľavého kolena, riešenému operačne artroskopickou metódou a v dôsledku tohto pracovného úrazu nevzniklo žiadne trvalé obmedzenie, alebo poškodenie v ľavom kolene a miera poklesu pracovnej schopnosti je u neho v rozsahu 30 %.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že súd neodstránil rozpory medzi posudkami posudkových lekárov a znaleckým posudkom Doc. MUDr. Dušana Mištunu, PhD., z ktorého podľa jeho názoru vyplýva, že v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom (úraz kolena a následná operácia) sú aj následné komplikácie, keď došlo k vzniku krvných zrazenín, ktoré súvisia s pľúcnou embóliou, ktorá mu bola diagnostikovaná. Poukázal na skutočnosť, že funkčnosť jeho kolena je po úraze obmedzená, nemôže dlhšie chodiť a nie je schopný fárať do podzemia a vykonávať pôvodnú prácu baníka a že miera poklesu jeho pracovnej schopnosti nebola posudzovaná vo vzťahu k tomuto povolaniu. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa namietla, že posudková lekárka ústredia zotrvala na svojom pôvodnom hodnotení, že v dôsledku pracovného úrazu nevzniklo navrhovateľovi žiadne trvalé obmedzenie, alebo poškodenie v ľavom kolene, a preto potvrdila mieru poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa v pôvodne stanovenej výške 30 %. Úraz ľavého kolena navrhovateľ utrpel v roku 2003. Je liečený pre chronickú obštrukčnú chorobu pľúc, pre ktorú je invalidný zo všeobecných príčin – ide zrejme o vrodenú hyperfibrinogémiu, čo potvrdil aj znalec v znaleckom posudku. Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že medicínske závery posudkových lekárov Sociálnej poisťovne majú rovnakú hodnotu ako závery súdnych znalcov a navrhla, aby najvyšší súd rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa treba vyhovieť.

Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o nároku navrhovateľa na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ utrpel v roku 2003 pracovný úraz.

Podľa § 88 ods. 1 zákona poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať **doterajšiu** činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovíšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 251 ods. 1 zákona pracovný úraz a choroba z povolania uznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 sa považujú od 1. januára 2004 za pracovný úraz a chorobu z povolania podľa tohto zákona.

Z obsahu spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ je od 1. januára 1984 zamestnaný v Hornonitrianskych baniach, a.s., Prievidza, Baňa Nováky, kde pracoval 20 rokov ako baník – razič. Dňa 5. septembra 2003 utrpel pracovný úraz, podvrtnutie ľavého kolena s následným poškodením vnútorného menisku a dňa 9. septembra 2003 bola u neho vykonaná operácia – parciálna artroskopická menisektómia ľavého kolena. V pooperačnom období vznikol zápal žíl a došlo k pľúcnej embólii. Po skončení dočasnej práceneschopnosti, ktorá trvala od 6. septembra 2003 do 29. februára 2004, bol od 1. marca 2004 preradený zo zdravotných dôvodov na povrch, kde vykonával práce v podateľni, v archíve a prácu údržbára na povrchu.

Navrhovateľ bol od 6. novembra 2006 uznaný invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona pre 45 %-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené choroby dýchacej sústavy.

Zo súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ svoj nárok na úrazovú rentu odvodzuje od záveru znaleckého posudku Doc. MUDr. Dušana Mištunu, PhD. z 11. decembra 2008, vyhotoveného na žiadosť Okresného súdu v Prievidzi v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/91/2006, podľa ktorého sa vznik zrazení považuje za komplikáciu, ktorá zhoršila celkový zdravotný stav navrhovateľa a ktorá je v príčinnej súvislosti s úrazom kolena a následnou liečbou.

Pre posúdenie nároku navrhovateľa na úrazovú rentu je v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 zákona podstatné to, či v dôsledku pracovného úrazu má navrhovateľ viac ako 40 %-ný pokles schopnosti vykonávať *doterajšie zamestnanie*.

Z lekárskeho správneho posudkového lekára odporkyne vyplýva, že u navrhovateľa ide zrejme o vrodenú hyperfibrinogémiu, pričom toto ochorenie nie je možné považovať za poúrazovú komplikáciu, nakoľko vzniklo až v roku 2007. Posudkoví lekári trvali na svojom závere, že v dôsledku pracovného úrazu nevzniklo u navrhovateľa žiadne trvalé obmedzenie, alebo poškodenie v ľavom kolene a preto určili mieru poklesu pracovnej schopnosti na 30 %.

Pre posúdenie nároku navrhovateľa na úrazovú rentu je v zmysle citovaného ustanovenia § 88 ods. 1 zákona podstatné to, či v dôsledku pracovného úrazu má viac ako 40 %-ný pokles schopnosti vykonávať *doterajšiu činnosť*.

Tak z posudku z 10. februára 2010 a 26. apríla 2010, ako aj z následných posudkov z 13. mája 2010 a 27. októbra 2010 vyplýva, že posudkoví lekári za doteraz vykonávanú pracovnú činnosť chybné považovali prácu „údržbára na povrchu“ a nie „prácu baníka-raziča“. Naviac záver posudkových lekárov, že súčasný zdravotný stav navrhovateľa nie je možné považovať za poúrazovú komplikáciu, je v rozpore so záverom vyššie uvedeného znaleckého posudku a tento rozpor nebol v správnom konaní odstránený.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa nedostatočne zistila skutočný stav veci pre rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu a preto rozsudok krajského súdu v súlade s § 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil odporkyňu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne zadovážiť si riadny posudok o percentuálnej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať *doterajšiu činnosť baníka-raziča*, a súčasne sa riadne vysporiada aj so záverom horeuvedeného znaleckého posudku. V prípade pretrvávania rozporov medzi závermi posudkových lekárov a závermi znalca nariadi na účely zistenia skutočného stavu veci doplnenie dokazovania znalcom z odboru pracovného lekárstva. Až na tom základe odporkyňa vo veci znovu rozhodne, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 250k ods. 1 v spojení s 224 ods. 2 O.s.p. a uložil odporkyňu uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v konaní na súde prvého a druhého stupňa, predstavujú 2 úkony právnej služby po 55,49 € podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (prevzatie zastúpenia, opravný prostriedok, pojednávanie dňa 16.9.2010) + 3x režijný paušál 7,21 €, za 2 úkony právnej služby po 57 € podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (pojednávanie 20.1.2011 + podanie odvolania) + 2x režijný paušál po 7,41 €, a cestovné a náhrada za premeškaný čas v sume 107,35 €, celkovo vo výške 424,27 €. Trovy právneho zastúpenia odvolací súd priznal vo výške, vyčíslenej právnym zástupcom navrhovateľa vo vyúčtovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská